

РЕШЕНИЕ

№ 41403

гр. София, 10.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10801** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 85, ал.1 и ал. 4 вр.с чл. 84, ал.3 и чл. 91 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр..

Образувано е по жалба на В. Д. К. А. П., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Б. република В., [дата на раждане] , чрез адв. Н. Б., търсеца закрила, против Решение № 4831 / 23.09.2025г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ – МС), с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ, с което на настоящият жалбоподател е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата и в представената към нея молба допълнение, жалбоподателя твърди, че оспорваното решение е издадено в противоречие с материално-правните разпоредби и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Излагат се доводи, че същото противоречи на конституцията и на международните стандарти поради липса на индивидуална оценка на риска и уязвимостите на търсецата закрила. Основава се на актуалната политическа и военна обстановка във В. и навежда твърдения, че съобразно принципа на предпазливост и на стандарта „реален риск“ би следвало да се предостави на жалбоподателя поне хуманитарен статут. Иска от съда да отмени издаденият акт, като задължи административния орган да извърши нова, пълна индивидуална оценка на В. Д. К. А. П..

В проведеното съдебно заседание на 27.11.2025 година жалбоподателя редовно призован се явява лично и с помощта на преводач от испанки език- Р. В. поддържа жалбата на заявените основания. Представява се от адвокат Б., който поддържа изложените доводи в жалбата и допълнението към нея. Моли съда да отмени оспореното решение, като незаконосъобразно. Основните възражения

на жалбоподателя, свързани с процедурата са, че липсва мотивирано произнасяне от значение за спазване на принципа *non refoulement* „забрана за връщане“, реципиран в чл. 4, ал. 3 от ЗУБ и не е приложен принципа *in dubio pro refugiato* (при съмнение в полза на търсеция закрила). Подробни съображения развива в представени писмени бележки, в които обвързва обстановката във В., политическата и репресивна криза след изборите там през 2024г. с твърденията на жалбоподателя, че е опозиционно мислеща. Претендира присъждане на съдебни разноски по договор за правна защита и съдействие (л. 113), в размер на 400 лева.

Ответникът по жалбата – председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет редовно призован, в съдебно заседание, не се явява, представлява се от юрисконсулт К., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, със съображения за това, че административния орган е изпълнил административно производствените правила и е спазил материалния закон при издаването на акта, като е издал същия съобразно бежанската история на чуждата гражданка.

Прокуратурата, редовно призована, не се представлява, не представя становище.

След като прецени твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, Административен съд София- град намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е образувано по повод на подадена молба за закрила вх. № ПМЗ-ОК-1736 от 26.06.2025 година (л. 94) до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет от В. Д. К. А. П., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Б. република В., [дата на раждане]

На дата 11.07.2025 година, с жалбоподателя е проведено интервю, видно от протокол за проведено интервю в присъствието на преводач от испански език (л. 28-31). От същото се установява, че В. Д. К. А. П. е напуснала В., емигрирайки през 2018г. в П., за да работи, тъй като майка ѝ е изгубила крака си след пътнотранспортно произшествие. Причината за заминаването си обяснява с нуждата от помощ за лечението на майка ѝ и невъзможността да поеме всички разходи за него в родината си. Там останала 4 години, през които упражнявала различни професии като се е грижила за кучета, работила като готвачка, домакиня, детегледачка и медицинска сестра, за каквато е завършила образование в страната си по произход. В П. се е запознала със своя партньор - годеник, гражданин на Република Б., който през 2022 г. я поканил в страната ни, където да прекара тримесечна ваканция. По думите ѝ в този период изтича валидността на нейния паспорт и оттогава тя не може да получи нов. Обяснява, че преди четири години е потърсила помощ от международен адвокат, тъй като в Б. посолството на В. е закрито и най близките такива са в Румъния и С.. Жалбоподателя отишла в консулство на В. в Румъния, където в продължение на три години е правила постъпки за нов документ за самоличност. Въпреки, че дори е била снимана за подмяна на документа, тя не е получила такъв според нея, заради гражданската война в държавата ѝ на произход. Пристигнала е в Б. с намерението да остане само за ваканцията и да се върне в П., където е имала работа като медицинска сестра. Обяснява, че перуанската ѝ лична карта е била с валидност от една година, която е изтекла и вече е невалидна. Във В. е останала част от семейството на чуждата гражданка, майка ѝ, един от братята ѝ – военен, работил като музикант във военен оркестър и една нейна сестра, които живеят в К., в къщата на майка ѝ. Останалите ѝ братя преди три години емигрирали за САЩ и са поискали закрила от правителството там. Благодарение на нея и братята ѝ, останалото ѝ семейство във В. са издържало от изпращаните от тях средства. Венецуелската гражданка посочва, че единственият проблем, който е имала в страната си на произход е този, че като част от младото поколение е против президента М. и иска да се сложи край на корупцията. В интервюто казва, че майка ѝ се

страхува, че ако молителката се върне в страната ще бъде арестувана, убита или ще изчезне. Тези страхове споделя и тя. Допълва, че семейството ѝ не е получавало заплахи, но нямат право на мнение, тъй като ако се обявят против правителството или ще бъдат вкарани в затвора или ще бъдат убити. По нейните думи във В. има диктатура и трябва да се спазват заповедите на правителството. Чужденката посочва, че тя самата също не е получавала конкретна заплаха, но чувства такава обща като към всички венецуелци извън страната. Твърди, че държавата не изпраща документите на такива като нея, за да бъдат депортирани обратно в страната си на произход и управляващите да правят каквото искат с тях. Обяснява, че на живеещите извън страната им е отнето правото да гласуват. Относно ситуацията във В. е обяснила, че правителството на М., на което тя е противник, държи контрола на страната, а преди една година са се провели президентски избори, спечелени от друг кандидат. Въпреки това М. не е приел резултата и новоизбрания президент не може да встъпи в длъжност. Разказва, че ако тя се върне в страната си на произход животът ѝ ще бъде в риск и или ще бъде вкарана в затвор или ще бъде убита.

Молителката е декларираща в интервюто си, че не е била подложена на насилие, не е имала проблеми във връзка с етническата или религиозната си принадлежност. Не е влизала в взаимоотношения с армията или полицията в държавата ѝ на произход и никога не е имала проблем с властите там, сочейки че брат ѝ е военен. Заявява, че не е била задържана, арестувана, съдена или осъждана и не е била политически активна. Споделя, че спрямо нея не е осъществявано насилие, не е преследвана, но в страната ѝ няма свобода на изразяването, тъй като полицията и властите не разрешават. Гражданката на В. разказва, че желанието ѝ е да получи възможност да остане в Република Б..

В преписката по делото като доказателства са приобщени още: Докладна записка от Началника на О9 РУ – СДВР рег. № 3384р-35997/01.08.2025г. (л. 38), относно извършване на проверка на адрес на кандидат за международна закрила; Декларация от П. К. Н., за предоставяне на безвъзмездно ползване под наем на недвижим имот на жалбоподателя (л. 40); Сведение от П. К. Н., че не възразява В. Д. К. А. П. да получи настаняване на имот – апартамент във В., [жилищен адрес], ап.89; копие от заповед на СДВР на МВР, с която на молителката ѝ е наложена административна мярка „ежеседмично явяване на чужденец в териториална структура на МВР по местопребиваване“ (л.53-55); Декларация – съгласие за събиране на лична информация (л.77); Писмо от ДАНС, че не възразява да бъде предоставена закрила на чужденката (л. 65); Покани за явяване на интервю (л. 78 и л. 43); Указания относно реда на подаване на молба за международна закрила (л.80); Регистрационен лист (л. 87) и Евродак - дактилоскопна карта (л. 79); Решение № 275/27.08.2025г. от ДАБ относно настаняване на жалбоподателя на адрес; Становище на главен експерт в отдел „ПМЗ- кв. О. купел“ РПЦ – С. при ДАБ на МС след проведеното интервю с предложение на чужденеца да се откаже предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. (л.43); Решение № 275/27.08.2025г. от ДАБ относно настаняване на жалбоподателя на адрес.

Видно от справка вх. № МД-02-616 от 26.11.2025 г. на дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС (л. 118-126), относно актуалната политическа и икономическа обстановка и общо положение във В. се посочва, че гражданите на В. са упражнили правото си на глас на 25 май на парламентарни и регионални избори, които се проведени на фона на задълбочаващо се разделение в опозиционното ръководство. От една страна, под ръководството на М. К. М., която призова за бойкот на изборите, а от друга - фракция, която подкрепя участие на управляващите. Това разделение, заедно с тежките изборни условия и широко разпространеното ниско избирателно участие, гарантирало победа за управляващата Единна социалистическа партия на В. (PSUV), която спечелила 253 от 285 места в Националното събрание. Задържаните опозиционни

членове са били освободени на фона на ареста на друг лидер. На 27 юли във В. са проведени избори за кметове и общински съвети. Управляващата партия на президента М. обявила победа, като спечелила голяма част от опозиционни бастиони като западния [населено място] и оставила едва 50 общини в ръцете на опозицията. Резултатите не отразяват популярността на правителството, а по-скоро дълбокото обществено разочарование от фалшифицираната изборна система и призивите за бойкот от страна на опозиционния лидер М. К. М. и опозиционната коалиция „Unitary Platform“. Видно е, че в страна която е конституционна република, страда от икономическа нестабилност и среща трудности при налагане на демократични порядки, но в нея не се споменава наличие на въоръжени конфликти.

Административното производство е приключило с постановяване на оспореното пред настоящия съдебен състав Решение № 4831/23.09.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на Република Б., с което на настоящият жалбоподател е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Оспорения акт е връчен в присъствието на преводач, лично срещу подпис на жалбоподателя на дата 02.10.2025 г., като жалбата срещу оспореното решение е постъпила пред органа на дата 13.10.2025 г.

От установеното от фактическа страна, Административен съд София- град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 и ал. 2 от АПК, въз основа на събраните по делото доказателства, в хода на проверката за валидност и законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, от страна разполагаща с правен интерес от обжалването и е насочена срещу акт, който подлежи на пряк съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното Решение № 4831/23.09.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на Република Б., представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 АПК. Решението е издадено от компетентен орган: председателя на ДАБ към МС на Република Б., на когото изрично по силата на чл. 48 от ЗУБ са предоставени правомощия да предоставя, отказва, отнема и прекратява международна закрила в Република Б.. Оспореният акт е издаден в писмена форма и има необходимото съдържание съгласно чл. 59, ал. 2 във вр. с ал. 1 от АПК, включително е мотивирано с фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и разпоредителна част, в която ясно е изразена волята на органа, след законосъобразно проведено производство по общия ред, в резултат на правилно прилагане на относимите материално-правни разпоредби на ЗУБ.

За да постанови оспореното решение административния орган е възпроизвел изложената от настоящия жалбоподател история, анализирал е същата и е обосновал изводи за липса на предпоставки за предоставяне, както на статут на бежанец, така и на хуманитарен статут, поради това, че В. Д. К. А. П., чужденката не обосновава опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ: раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Заявените от нея конкретни обстоятелства не могат да бъдат свързани, с нито една от тези причини. Не се установява спрямо нея да е осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск от бъдещо такова. В конкретния случай, административния орган не установява, заявените твърдения и притеснения за живота и сигурността на венецуелската гражданка в страната ѝ на произход да са относими

към признаване на качеството ѝ на бежанец и предоставяне на закрила като такъв по смисъла на чл. 8 от ЗУБ. Издателят е счел, че не са налице и основания за приложение на принципа за бежанец „sur place“.

По делото е разпитан като свидетел П. К. Н., който свидетелства, че се е запознал с В. Д. П. преди няколко години в П., където работил по служба и поддържали контакти известно време - години. Същият не бил запознат с положението във В., но по обяснения на жалбоподателя майка ѝ е зле. Тъй като във В. нямало работа за хора в нейната сфера – медицина и е отишла в П. с цел да намери там подходяща работа. Поканил жалбоподателя на гости за три месеца тук в Б. и тя пристигнала законно, с покана като туристка. По повод изтичането на паспорта ѝ В. Д. К. А. П. му разказала, че се притеснява поради режимът в момента във В. тъй като навремето тя пратила/качила някакви видео клипове против правителството, режимът на М. във В. издирвал хора, които са против правителството и в следствие го вкарват в затвора или го убиват, за което тя има опасения за себе си. Твърди, че документите ѝ, които подала за подновяване на паспорта били изтрети и че пръстовите ѝ отпечатъци са били излезли дефектни и че трябва да се завърне в страната по произход. При тези обстоятелства при разговорите си с роднини и приятели, е получила информация че е издирвана от правителството там във връзка с някакви качени видео клипове, които е качвала против М., докато е била в П. и против режима. След това ги била изтрила, за да не остане следа, но същите били видени. Посочва данни за посегателства над хора обявили се против режима на М., които били задържани и убити в затвори във В.. Мисли, че след като В. Д. К. А. П. е търсена от правителството, заради качени от нея навремето материали и при положение, че ѝ изтриват всичките данни абсолютно, с цел тя да се прибере или да бъде екстрадирана. Има пряка заплаха към нейната свобода или живот.

Според легалното определение на параграф 1, т. 1 от ДР на ЗУБ. "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш., както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Съответно "чужденец, търсец закрила" е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата, аргумент от разпоредбата на параграф 1, т. 2 от ДР на ЗУБ. От своя страна молбата за международна закрила, представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република Б.- параграф 1, т. 10 от ДР на ЗУБ.

От събраните доказателства е установено, че чужденецът е подал молба, за закрила в Република Б., регистрирана в ДАБ. Отправена му е покана за явяване на интервю, чужденецът е попълнил регистрационен лист, снета му Евродак дактилоскопна експертиза, запознат е с правата и задълженията на търсещия закрила. Производството се е развило в съответствие с нормата на чл. 8, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС/прилагаща се за всяка молба за международна закрила, която е подадена на територията на държави - членки, включително на граница, в териториални води или в транзитна зона, както и по отношение на отнемането на международна закрила. На чужденеца е осигурен преводач от испански език, улесняващ достъпа ѝ до процедурата, в съответствие с чл. 59, ал. 1 ЗУБ и чл. 8, ал. 1, изр. 2 от Директива 2013/32/ЕС. След регистриране на молбата за предоставяне на закрила, на оспорващия са връчени Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република Б., текстът е преведен на разбираем за нея език с помощта на преводач от испански език. По този начин са ѝ дадени необходимите напътствия за процедурата, която ще се следва, в съгласие и с препоръката по т. 192 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец.

С подаването на молбата за закрила, оспорващият е посочил, че владее испански език. Оспорваното решение на ДАБ при МС ѝ е преведено на езика, който разбира и е подписно от нея

без възражения. След като чужденецът е посочил испанския език, като такъв, който разбира, безспорно е спазена разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от АПК - като му е осигурен преводач от същия заявен от него език. Наред с това, в чл. 12 от Директивата изрично е посочено, че търсещите закрила се интервюират на език, който владеят или за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Търсещият закрила е гражданин на В., като официалният език е испански. Основното интервю в производството, чиято цел е била венецуелският гражданин да представи личната си история и да изясни причините, поради които иска да напусне страната си на произход и да иска закрила в Република Б. е осъществено на испански език, като при провеждането на интервюто, оспорващият е заявил, че няма пречка то да се проведе на испански в присъствието на преводач. Така кандидатът е бил максимално улеснен да разбира въпросите на интервюиращия, а отговорите му да бъдат правилно разбрани и точно преведени. В съставения за това интервю протокол в края има отбелязване, че е проведено на разбираем от чужденеца испански език, текстът му е прочетен на испански език и без да съществуват комуникативни пречки, без негови възражения и допълнения. С оглед това, настоящият съдебен състав намира, че езиковата процесуална гаранция по чл. 63а, ал. 8 ЗУБ и чл. 12, ал. 1, б. "б." от Директива 2013/32/ЕС не е нито отнета, нито е ограничена. Наред с това, самото интервю е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в Директивата - проведено е лично интервю с кандидата в съответствие с чл. 14 от Директивата - преди да се произнесе решаващият орган, на кандидата се предоставя възможност за провеждане на лично интервю относно неговата молба за международна закрила с лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Личните интервюта по същността на молбата за международна закрила се провеждат винаги от персонала на решаващия орган. За датата на личното интервю оспорващият е запознат чрез изпращане на Покана за явяването му на определена дата, разяснени са му последиците от неявяване на интервю, а текстът на поканата отново е преведен на разбираем от него език с помощта на преводач от испански език. Самото интервю е проведено при спазване на разпоредбите на Директивата - чл. 15 и следващите, проведено е при условията, които гарантират съответстваща поверителност, осигурени са всички условия личното интервю да се проведе при условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба по последователен начин и най-вече интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчел личните и общите обстоятелства във връзка с молбата на търсещата закрила, като е гарантирано подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто. На проведеното интервю, кандидатът е дал обяснения, свързани с неговата бежанска история, интервюто е обективизирано в протокол, оспорващият е подписал същия, като текстът на протокола е преведен на разбираем за него език отново с помощта на преводача от испански език. Производството е приключило в законоустановения срок по чл. 75 от ЗУБ, като председателят на Държавната агенция за бежанците е постановил решение, с което е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на търсещия закрила.

В чл. 73 от ЗУБ е посочено, че молбите за предоставяне на международна закрила се разглеждат от Държавната агенция за бежанците индивидуално, обективно и безпристрастно, като първо се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

В разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ е визирано, че "статут на бежанец" в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретната хипотеза, от събраните по делото доказателства и най-вече от бежанската история на оспорващия, е видно, че: В. Д. К. А. П. е напуснала родината си В. легално през 2018 година емигрирайки в П. по икономически и лични причини, търсейки работа и по-добри доходи. Никъде

от данните по делото не са установени нейни твърдения и факти, че спрямо нея са извършвани заплахи или репресии, поради политически, етнически или религиозни причини. Чужденката не е членувала в политическа партия, поради което да е била преследвана от властите, заради убежденията си, не е била задържана или арестувана, не твърди да е била обект на репресии и на заплахи, както и спрямо нея да е осъществявано преследване, предвид разпоредбите на чл. 8, ал. 2 – ал. 5 от ЗУБ.

От справка вх. № МД-02-616 от 26.11.2025 г. на дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС (л. 118-126), относно актуалната политическа и икономическа обстановка и общо положение във В. се установява, че макар страната да изпитва проблеми с утвърждаване върховенството на закона и да страда от икономическа нестабилност и налагане на демократични порядки. Страната е с влошаващото се икономическо положение, поради което изправена пред дълбока икономическа, социална и политическа криза, която засяга сериозно гражданите на страната, но ситуацията там не може да бъде определена като въоръжен конфликт.

Статут на бежанец според чл. 2, буква "Й" от Директивата означава признаването от държава - членка на граждани на трета страна или лице без гражданство за бежанец. Според чл. 2, буква "ж" "бежанец" означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС. Съгласно член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС "бежанец" е всеки гражданин на трета страна, който поради основателните си опасения от преследване по причина на своята раса, вероизповедание, националност, политическите си възгледи или принадлежността си към определена социална група се намира извън страната, чийто гражданин е той, и който не може или поради тези опасения не желае да се обърне за закрила към тази страна, или лице без гражданство, което, като се намира по горепосочените причини извън държавата на предишното си обичайно пребиваване, не може или поради такива опасения не желае да се завърне в нея, и по отношение на което не се прилага член 12.

Макар нормите на ал. 2 и на ал. 3 от чл. 8 да дават възможност за по – широко тълкуване на понятието "преследване", по смисъла на ал. 5, то (преследването) следва да бъде на основата на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. Наличието на такива обстоятелства не се наведени в представената от чужденеца версия за причините да напусне страната си. Липсват каквито и да било доказателства, въз основа, на които да бъде направено обосновано предположение за това, че във В. жалбоподателят или членове на семейството му са били подложени на преследване. Изложените от търсещата закрила се коренят в общата несигурност във В., в липсата на добри условия на живот, ниското заплащане на труда, отношението на управляващите към гражданите на страната и желанието ѝ да намери по добри условия на живот за нея, като по този начин да помага на останалата част от семейството си.

Така изложените от жалбоподателя обстоятелства не могат да доведат до извод, че спрямо търсещия закрила е упражнено, каквото и да е преследване, защото от доказателствата по делото и от нейната бежанска история, не може да се установи, че е напуснала страната си по произход, поради преследване, основано на неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политически убеждения. Самата тя посочва като причина за напускането ѝ на страната по произход необходимостта от средства, с които да помага на близките си, както и да търси работа, което се потвърждава изцяло и от показанията на свидетеля, дадени по делото. Анализирайки бежанската история на оспорващия, обосновано административният орган е приел, че историята е изградена на твърдения, които целят само и единствено предоставянето на международна закрила и поведението на оспорващия сочи на липса на основателен страх от преследване. Изложената бежанска история не може да обуслови каквото и да е преследване, което според определение на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ представлява нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост. Действия на преследване или потенциална заплаха от преследване по отношение на

оспорващия не се доказват, който факт се потвърждава и от изявленията му, че спрямо него не е упражнено насилие или пък е отправена, каквато и да било заплаха.

В този смисъл, не са налице основания за предоставяне статут на бежанец, на В. Д. К. А. П..

Законосъобразно председателят на ДАБ към МС на РБ е приел, че по отношение на оспорващия не са налице и основания за прилагане на хуманитарен статут.

Тълкуването на волята на законодателя при приемането на ЗУБ и съдебната практика водят до категоричния извод, че предоставянето на хуманитарен статут, наред с другите форми, предвидени в чл. 1, ал. 2 ЗУБ, представлява особена закрила, която се разрешава в изключителни случаи. Предпоставките, при които се предоставя хуманитарен статут, са изброени чл. 9, ал. 1 ЗУБ и трябва да са свързани с опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Липсата на тези предпоставки по отношение на молителя се установява от събраните доказателства, в това число и от справка вх. № МД-02-616 от 26.11.2025 г. на дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС (л. 118-126), относно актуалната политическа и икономическа обстановка и общо положение във В. и най-вече от бежанската история на оспорващия. От същата става ясно, че В. Д. К. А. П. е напуснала В., не поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито е заплашена от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, защото тя не е имала никакви проблеми с официалните власти и спрямо нея не е съществувал и бъдещ или евентуален риск от посегателство докато е живяла в страната си по произход.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер или на други основания, предвидени в българското законодателство, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, като тази законова хипотеза представлява особена закрила, която се предоставя в изключителни случаи. Под "други причини от хуманитарен характер" по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а се визират останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа, на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. Макар и неназовани, тези причини обаче следва да са такива, че да разкриват реален риск от посегателства върху личността на чужденеца при завръщането му в страната. В конкретния случай, такива не се установяват, доколкото събраните доказателства свидетелстват за това, че чуждия гражданин е икономически мигрант, доброволно напуснал страната си с цел постигане на по-добър жизнен стандарт. "Мигрант" съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец на службата на ВКБООН – е това лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, доброволно напуска страната си, за да се засели другаде, като той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни, или други причини от личен характер, а ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

Чл. 4, §§ 1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС на ЕП и на Съвета, от 13.12.2011 г., определят начините за оценяване на фактите и обстоятелствата, изложени в молбите за международна закрила. Дадена е възможност на Държавата да прецени, че задължение на молителя е да обоснове своята молба, а компетентният орган следва да оцени, в сътрудничество с молителя, елементите, свързани с молбата му: информацията на молителя и всички документи, с които разполага за своята възраст, минало, включително и на свързаните с него роднини, за своята самоличност, за своето или своите гражданство/а, за страната или страните, както и за мястото или местата на предишно пребиваване, предходните й молби за убежище, за маршрут на пътуване, документи за самоличност и за пътуване, както и причините за молбата за международна закрила. Начинът на оценяване на фактите и на предоставените доказателства е регламентиран в § 3 на чл. 4. Съдът приема, че ответникът е положил усилия да оцени фактите и

обстоятелствата. Той обосновава е приел, че твърденията на молителя не са подкрепени с доказателства. В този случай, според § 5, когато определени аспекти от молбата за закрила не са подкрепени от документи и други доказателства, може да не бъде изисквано потвърждаване (може да бъде прието, че бежанската история е достоверна), но само ако са изпълнени едновременно следните пет условия: а) молителят реално е положил усилия да обоснове своята молба; б) всички относими елементи, с които молителят разполага, са били представени и е било дадено задоволително обяснение за липсата на останалите доказателствени елементи; в) декларациите на молителя са преценени за свързани и достоверни и те не противоречат на известните и относими към неговия случай общи и конкретни информации; г) молителят е представил молбата си за международна закрила във възможно най-ранния момент, освен ако молителят може да посочи определени причини за това, че не го е направил; д) общата достоверност на твърденията на молителя е могла да бъде установена. След като ответникът обаче е приел, че тези твърдения са неоснователни, основанията по б.б. „в” и „д” не са налице. По тази причина фактите и обстоятелствата не може да бъдат тълкувани в полза на търсещия закрила. Мотивирани и съответстващи на материално-правните норми на ЗУБ са изводите, че причините, изтъкнати от търсещия закрила са неоснователни, с оглед предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен такъв. Така, относно В. Д. К. А. П. не може да бъде прието, че: съществува реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ и по смисъла на чл. 15 от Директивата. Ответникът е изложил мотиви в горния смисъл и така е изпълнил задължението си да обсъди всички релевантни за конкретния случай обективни данни, както и твърденията на търсещия закрила. В настоящия случай не е установено, по отношение на молителя да е съществувала реална опасност, която да е била повод за напускането на В.. Констатира се и че при зададеният ѝ въпрос по време на интервюто, относно причините за напускането на страната ѝ по произход, търсещата закрила не е отговорила на въпроса по никакъв начин, като се е позовала само на опасенията си относно евентуално завръщане в страната ѝ по произход. Ответникът правилно е приел, предвид изложената по време на интервюто бежанска история, че чужденецът не се позовава на причини от хуманитарен характер.

Изводът на административния орган, че ситуацията във В. не може да бъде определена като въоръжен конфликт, както и че сочените от молителя причини за напускане страната на произход не представляват основания по смисъла на чл. 9 от ЗУБ, не се опровергава от приложените по делото доказателства.

Въпреки политическата нестабилност и използването на насилие от страна на управляващите, във В. страната не е налице въоръжен конфликт по смисъла, заложен в международното право и правото на ЕС и не е установен реален риск оспорващия да понесе тежки посегателства при връщането си в страната на произход. Не е налице и заплахата спрямо оспорващия, породена от ситуация на безогледно насилие в светлината на чл. 9, ал. 3 от ЗУБ. Следва да бъде посочено, че с Решение от 17.02.2009 година, Съдът на Европейските общности по преюдициално запитване е дал тълкуване на разпоредбата на чл. 15, ал. 1, б. "в", във връзка с чл. 2, б. "д" от Директива 2004/83/ЕО/ като - съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи. Съществуването на такива заплахи може изключително да се счита за установено, когато степента на характеризиращото и протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, се преценява от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се

излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. От Справката за ситуацията в страната на произход на оспорващия В. е видно, че в страната няма въоръжен конфликт. В тази връзка заявеното от оспорващия във връзка с личното му положение във В. е недостоверно и неподкрепено с никакви доказателства а почива на предполагаеми хипотези, доколкото представените устни такива от свидетеля, представляват преразказ на опасения и лични виждания на оспорващия. Посочените причини от молителя да остане в Б., безспорно имат само и единствено личен характер, още по-вече че първоначално е дошла в страната по покана на годеника си на ваканция през октомври или ноември 2022г. а не за да остане във същата. В този смисъл, не са налице и основания за предоставяне на хуманитарен статут на В. Д. К. А. П..

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същата не е била лично преследвана в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група, а доказателства за преследване и твърдените от нея опасения за страх, че при евентуално завръщане ще бъде арестувана или убита са посочени в интервюто ѝ, че са опасения, които тя споделя, като изложени и от нейната майка, доказателства за което по делото не са представени. Безспорно е твърдението от жалбоподателя, че е напуснала родината си напълно легално, ползвайки собствения си документ за самоличност. От това може да се направи логичен извод, че ако държавните органи се интересували от нейната личност то надали щяха да я пуснат да премине границата без съответните санкции и рестрикции. Такива не са последвали за нея и при удължаването на срока на валидност на паспорта ѝ с две години през 2020 г.. Това показва отново, че официалните власти не са показали нито пряко, нито косвено отношение към нея. Гражданката на В. не е потърсила международна закрила при пристигането си в Република Б. през 2022 г., а е забавила това свое действие с около три години - до датата ѝ на регистриране в ДАБ-МС на 20.06.2025 г.. Вместо това, по време на тригодишния си престой в страната ни е правила многократни опити да поднови националния си паспорт, което става ясно от собствените ѝ твърдения. Тези ѝ действия още веднъж показват, че напускането ѝ на В. не е продиктувано от страх за живота и сигурността ѝ, а от нуждата от по-високи доходи, с които да помага на майка си, което тя споделя в интервюто си. Видно от действията на чужденката може да се приеме, че целта на подаването на молбата за международна закрила пред ДАБ-МС е да получи възможност да живее легално в страната ни и тъй като не е могла да го направи по друг начин е решила да пробва възможността, която и предоставя производството по търсената закрила. Липсват достатъчно доказателства в подкрепа на твърденията на молителя за изпитваният от нея страх да се завърне във В.. Чужденката не е положила достатъчно усилия, за да обоснове молбата си, не е дала задоволително обяснение за липсата на доказателства, въз основа на които да се установят твърдените от нея факти, което препятства преценката относно изявленията ѝ, конкретно същите достоверни ли са или не. От изложеното може да се направи извод, че за венецуелската гражданка не съществува реален риск от тежки посегателства, поради което искането за международна закрила е неоснователно.

Понятието "закрила", по смисъла на чл. 17 от ЗУБ, включва не само установяване на лицето, получило международна закрила в държавата му на произход, но и предприети действия за упражняване на негови права, в качеството му на гражданин на тази държава. Чужденецът е влязъл в страната през октомври – ноември 2022г. и е бил длъжен да представи незабавно като уважителна причина за влизането си опасенията за страх и непосредствената заплаха от връщането ѝ в страната на произход. Видно по делото такива доказателства не са ангажирани. Чужденецът е влязъл в страната като турист на частно посещение. Едва след изтичането на валидността на личните документи и невъзможността да си извади легално такива е прибягнал към подаване на молбата за закрила през 2025г. От жалбоподателя не бяха ангажирани доказателства и в настоящото производство, същата да е била обект на преследване. Опасенията са единствено наведени въз основа на чужди и лични съмнения, каквито са посочените като съмнения на нейната майка в интервюто ѝ пред ДАБ. Няма обосновани данни и

да е налице реален риск от бъдещи такива действия спрямо нея на територията на държавата ѝ по произход. В този смисъл, не са налице основания за приложение на принципа "non refoulement", регламентиран в чл. 33, ал. 1 от Конвенцията за статута на бежанците. В. Д. К. А. П. заявява мотиви за исканата закрила, които са определят като причини от личен характер и не могат да бъдат причислени към тези за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

По изложените аргументи, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение е законосъобразен административен акт, поради което предявената срещу него жалба, следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Относно разноските.

Предвид изхода на спора ответника има право на разноски, такива не се претендират, поради което съдът не дължи произнасяне.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав на Административен съд София- град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. К. А. П., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Б. република В., [дата на раждане] , търсеща закрила, против Решение № 4831 / 23.09.2025г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ, на чужденеца е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението подлежи на касационно обжалване, пред Върховния административен съд на Република Б., в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от настоящото решение да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от АПК.

С

ЪДИЯ: